

ताम् । “अभोटसासाद्य चिराय कालः” भाषः ।
 चिरायुस् पु० चिरमायुर्ग्रन्थः । देवे । २ चिरजीविनि त्रि०
 त्रिका० “लम्बदौर्हृदा च वीर्यवन्तं चिरायुषं च पुत्रं
 जनयति” सुश्रुतः । [अचिरायीत् । वैदिकोऽयम् ।
 चिरि हिंसे स्वादि० पर० सक० सेट् । चिरिणोति
 चिरि पु० चि-बा० रिक् । शुक्लमे त्रिका० । स्वार्थे क ।
 तत्तार्थे हेमच० ।
 चिरिरुष्टौ स्त्री चिररुष्टी+पृषो० । स्वनासिन्यां पितृनेह-
 स्वायां कम्पायाम् अमरे रिमध्यपाठान्तरम् ।
 चिरिविल्व पु० चिरविल्व+पृषो० । करप्लुकवृक्षे भावप्र० ।
 चिरु न० चीयते चि-बा० रुक् । बाहुसन्धौ शब्दच० ।
 चिरे अव्य० चिरेमेति इ-विच् । दीर्घकाले । “चिराय
 चिररात्राय चिरस्याद्याश्चिरार्थकाः” अमरटीकायाम्
 आद्यशब्देन चिरे चिरेण चिरात् इति गृह्यन्ते”
 भाहुजदीक्षितः ।
 चिरेण अव्य० चिर+ वा० एणप् । दीर्घकाले “निद्रा चि-
 रेण नयनाभिमुखी बभूव” रुघुः । “चिरेण मितं वधो-
 यात् चिरेण च कृतं त्यजेत् । चिरेण च कृतं मितं
 चिरं धारणमर्हति” भा० शा० २६७ अ० । [हेम० ।
 चिर्भट्टौ स्त्री चिरेण भटति भट-अच् गौ० डीष् पृषो० । कर्कश्याम्
 चिर्भट्ट पु० चिर्भट्टी+पृषो० । कर्कटीभेदे गोरक्षकर्कटग्राम्
 (गोसख) राजनि० । फले न० “चिर्भट्टं मधुरं हृत्तं
 गुरु पित्तकफापहम् । अत्युष्णं माहि विष्टम्भि पक्वं
 तृणम् पित्तलम्” भावप्र० तत्फलशुशुक्तिः । [विचेल ।
 चिल वारे आच्छादने तु० पर० अक० सेट् । चिलति अचेलीत् ।
 चिल(मि)मीलिका स्त्री चिरं मिलति मीलति वा एषुल् ।
 रम्यलः । कर्कटीभेदे २ खद्योते २ विद्युति च मेदि० ।
 चिलिचम पु० चिल-इन् चिलि वास चिनोति चि-मक् ।
 (वेष्टुङ्गुडिवा) मत्स्यभेदे अमरः । अस्य पृषो०
 चिलिचोम चिलीचिम चिलीचिमि चिलीचोम चे-
 लिचोम चेलिचि त्रिभिन् चिलोचोमि इति रूपान्तरा-
 णि । (चेङ्ग) स्थाते मत्स्ये भरतः ।
 चिलमीनक पु० चिल-क कम्म० संज्ञायां कन् । (चेङ्गो)
 मत्स्ये भरतः । [अचिलीत् । चिचिल ।
 चिल्ल शैथिल्ये भावकृतौ च भ्वा० पर० अक० सेट् । चिल्लति
 चिल्ल पु० चिल्ल-अच् । १ पक्षिभेदे (चिल्ल) अमरः । क्लिप्त+
 पृषो० । २ क्लिप्ते लि० मेदि० ।
 चिल्लक पुं स्त्री चिल्ल इव कायति शब्दायते कै-क । भिक्षि-

कायां शब्दरत्ना० चिल्ल+स्वार्थे क चिल्लशब्दार्थे पु०
 “खरोष्ट्रमहिषा व्याघ्रा । सिंहो ह्यमरचिल्लकाः” भा०
 द्रो० अ० ।

चिल्लभक्ष्या स्त्री इत् । हृदयिलासिन्यां शब्दच० ।
 चिल्लाम पु० चिल्ल इव प्रसङ्गाहारित्वादाभाति आ+भा-क ।
 गन्धिभेदके चोरे त्रिका० ।

चिल्लि पु० चिल्ल-इन् । भूमध्ये शब्दार्थचि० । स्वार्थे क
 तत्तार्थे । “सबिल्लचरकेतनशरासनानतां चिल्लिकाल-
 ताम्” काट०

चिल्ली स्त्री चिल्ल-वा० डे । कुड्वास्तुकशाले राजनि० ।
 “तण्डुलीयकोपोदकाऽश्वत्थाचिल्लीपालङ्गावास्तू कप्रभ-
 तोनि । वृष्टं मूत्रं पुरीषाणि सचारमधुराणि च । मन्दं
 वातकफान्याह रक्तपित्तहराणि च । कटुर्विपाके कभिर्हो
 मेघाग्निबलवर्जिनः । सचारः सर्वदोषघ्नो वास्तू को
 रोचकः सरः । चिल्ली वास्तू कवत् श्रेया पाबङ्गा
 तण्डुलीयवत्” सुश्रु० । २ भिक्षिकायां शब्दर० । स्वार्थे
 क । चिल्लिकायत्व ।

चिवि स्त्री चीव-इण् पृषो० । चिवुके जटाधरः ।
 चिविट पु० चिपिट+पृषो० । चिपिटे त्रिका० ।
 चिविल्लिका स्त्री रक्तदलायां क्षुद्रलुपभेदे राजनि० ।
 चिवु(क) न० चीव-संवरणे उ पृषो० ह्रस्वः । ओशाधोभा०
 ने अमरः । “वस्ति तालूदरं शीर्षं चिवुके गल्-
 शुण्डिके” याज्ञ० । स्वार्थे क तत्तैवार्थे । २ क्षुद्रकुम्भ-
 वृक्षे पु० राजनि० ।

चिचिग्रा अव्य० क्षुद्रविशब्दविशेषातुकरणे । “चिचिग्रा लणोति
 ममनावगल्य” ऋ० ६।७।५। चिचिग्राति शब्दातुक
 रणे इषुष्यद्विग्रमायेष्विषुषिचिचिग्राशब्दं करोति” भा० ।
 चिहणं लि० चिह्ण+पृषो० । चिह्णं “आदिचिह्णयोऽो
 नाम्” पा० यस्य लीवकव्यशब्दे परे आद्युदात्तता
 चिह्णकव्यम् सि० को० ।

चिह्णादि पु० लीवकव्यशब्दे परे आद्युदात्ततानिमित्ते
 शब्दगणे स च गणः पा० ग० सूत्रे उक्तो यथा
 “चिह्णं सङ्गरं मद्रुमरं वैतलं पटतकं वैडालिकर्णं
 वैडालिकर्णं कुकुटं चिकणं चिकणं चिह्णादिः ।

चिह्नं पु० चिकुरं+पृषो० । चिकुरं शब्दार्थचिन्तामायः ।
 चिह्नं लक्षणे क० सु० उभ० सक० सेट् । चिह्नयति ते अकि-
 चिह्नं त । सौतोऽयमिति उवाच ।

चिह्नं न० चिह्न-अच् । चिह्नं उपाया रत्नम् वा ।